DECIZIA (UE) 2019/307 A CONSILIULUI

din 18 februarie 2019

de autorizare a Austriei și a României să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

întrucât:

(1) Printre obiectivele pe care și le-a stabilit Uniunea Europeană se numără promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau a reținerii ilicite reprezintă o parte esențială a acestei politici.

(2) Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ([2]) (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau reținere ilicite și stabilirea de proceduri în vederea asigurării înapoierii imediate a copiilor în statul în care își au reședința obișnuită, precum și în vederea garantării protecției drepturilor de vizitare și a drepturilor privind încredințarea.

(3) Regulamentul Bruxelles IIa completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește să asigure înapoierea imediată a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.

(4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.

(5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină punerea în aplicare corectă a Convenției de la Haga din 1980, prin participarea alături de statele membre, printre altele, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat.

(6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.

(7) Convenția de la Haga din 1980 prevede că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și statele contractante care vor fi declarat că acceptă aderarea.

(8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională, precum Uniunea, să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția respectivă și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.

(9) În temeiul Avizului 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene ([3]), declarațiile de acceptare făcute în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.

(10) La 20 decembrie 1993, Hondurasul și-a depus instrumentul de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare pentru Honduras la 1 martie 1994.

([1]) Avizul din 31 ianuarie 2019 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Toate statele membre vizate, cu excepția Austriei, a Danemarcei și a României, au acceptat deja aderarea Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980. Hondurasul a acceptat aderarea Bulgariei, a Ciprului, a Estoniei, a Letoniei, a Lituaniei, a Maltei și a Sloveniei la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Honduras a condus la concluzia că Austria și România sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Hondurasului în conformitate cu dispozițiile Convenției de la Haga din 1980.

(12) Prin urmare, Austria și România ar trebui autorizate să depună declarațiile lor de acceptare a aderării Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii. Celelalte state membre ale Uniunii care au acceptat deja aderarea Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980 nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.

(13) Regatului Unit și Irlandei le revin obligații în temeiul Regulamentului Bruxelles IIa și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.

(14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Prin prezenta decizie, Austria și România sunt autorizate să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980.

(2) Austria și România prezintă cel târziu până la 19 februarie 2020 o declarație de acceptare a aderării Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, formulată după cum urmează:

„[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Hondurasului la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2019/307 a Consiliului."

(3) Austria și România informează Consiliul și Comisia cu privire la depunerea declarațiilor lor de acceptare a aderării Hondurasului la Convenția de la Haga din 1980 și transmit Comisiei textul respectivelor declarații în termen de două luni de la depunerea acestora.

Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării acesteia.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Austriei și României.

Adoptată la Bruxelles, 18 februarie 2019.

Pentru Consiliu
Președintele
N. BĂDĂLĂU